

PROGNOZA ODZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DLA GMINY CZARNA

Legenda

Granica gminy

prognoza

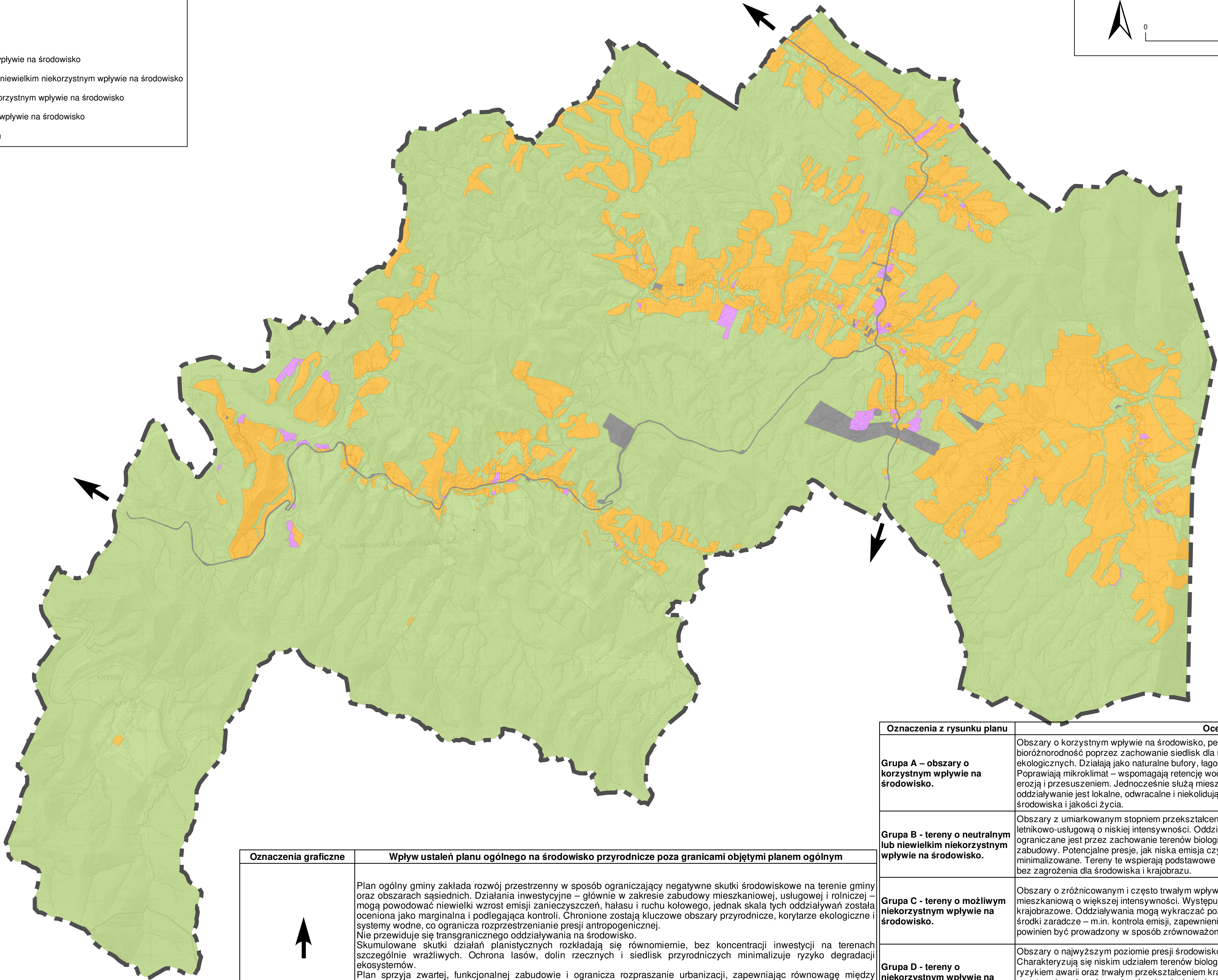
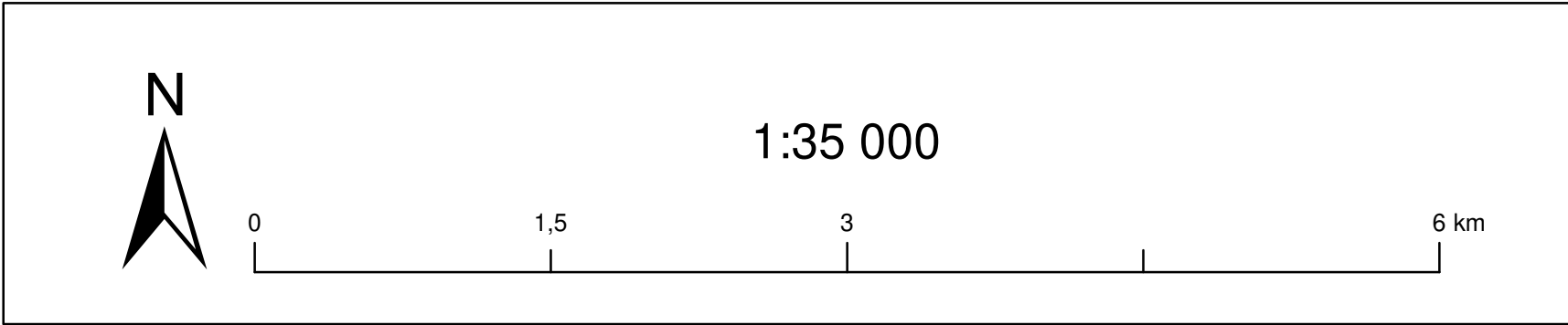
A – obszary o korzystnym wpływie na środowisko

B - tereny o neutralnym lub niewielkim niekorzystnym wpływie na środowisko

C - tereny o możliwym niekorzystnym wpływie na środowisko

D - tereny o niekorzystnym wpływie na środowisko

granice stref planistycznych

Oznaczenia graficzne	Wpływ ustaleń planu ogólnego na środowisko przyrodnicze poza granicami objętymi planem ogólnym
	Plan ogólny gminy zakłada rozwój przestrzenny w sposób ograniczający negatywne skutki środowiskowe na terenie gminy oraz obszarach sąsiednich. Działania inwestycyjne – głównie w zakresie zabudowy mieszkaniowej, usługowej i rolniczej – mogą powodować niewielki wzrost emisji zanieczyszczeń, hałasu i ruchu kołowego, jednak skala tych oddziaływań została oceniona jako marginalna i podlegająca kontroli. Chronione zostają kluczowe obszary przyrodnicze, korytarze ekologiczne i systemy wodne, co ogranicza rozprzestrzenianie presji antropogenicznej. Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko. Skumulowane skutki działań planistycznych rozkładają się równomiernie, bez koncentracji inwestycji na terenach szczególnie wrażliwych. Ochrona lasów, dolin rzecznych i siedlisk przyrodniczych minimalizuje ryzyko degradacji ekosystemów. Plan sprzyja zwartej, funkcjonalnej zabudowie i ogranicza rozpraszanie urbanizacji, zapewniając równowagę między rozwojem a ochroną środowiska. Dzięki temu możliwy jest zrównoważony rozwój gminy z zachowaniem wysokiej jakości środowiska i dziedzictwa kulturowego.

Oznaczenia z rysunku planu	Ocena potencjalnego wpływu
Grupa A – obszary o korzystnym wpływie na środowisko.	Obszary o korzystnym wpływie na środowisko, pełniące kluczowe funkcje przyrodnicze i społeczne. Wspierają lokalną bioróżnorodność poprzez zachowanie siedlisk dla roślin i zwierząt, chronią integralność krajobrazu oraz ciągłość korytarzy ekologicznych. Działają jako naturalne bufor, łagodzące wpływ zabudowy i ograniczające fragmentację ekosystemów. Poprawiają mikroklimat – wspomagają retencję wody, oczyszczanie powietrza i regulację temperatury. Chronią gleby przed erozją i przesuszeniem. Jednocześnie służą mieszkańcom jako przestrzeń rekreacyjna, edukacyjna i estetyczna. Ich oddziaływanie jest lokalne, odwracalne i niekolidujące z otoczeniem, co czyni je strategicznie ważnymi dla ochrony środowiska i jakości życia.
Grupa B - tereny o neutralnym lub niewielkim niekorzystnym wpływie na środowisko.	Obszary z umiarkowanym stopniem przekształcenia środowiska, przeznaczone głównie pod zabudowę mieszkaniową i letnikowo-usługową o niskiej intensywności. Oddziaływanie na środowisko ma charakter lokalny i kontrolowany – ograniczane jest przez zachowanie terenów biologicznie czynnych, zieleni towarzyszącą oraz odpowiednie formowanie zabudowy. Potencjalne presje, jak niska emisja czy zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych, mogą być skutecznie minimalizowane. Tereny te wspierają podstawowe potrzeby mieszkańców i mogą być rozwijane w sposób zrównoważony, bez zagrożenia dla środowiska i krajobrazu.
Grupa C - tereny o możliwym niekorzystnym wpływie na środowisko.	Obszary o zróżnicowanym i często trwałym wpływie na środowisko, związanym z działalnością rolniczą, usługową i mieszkaniową o większej intensywności. Występują tu emisje zanieczyszczeń, hałasu i zapachów, a także przekształcenia krajobrazowe. Oddziaływania mogą wykraczać poza teren inwestycji i powodować konflikty przestrzenne. Konieczne są środki zaradcze – m.in. kontrola emisji, zapewnienie infrastruktury technicznej i terenów zieleni. Rozwój tych terenów powinien być prowadzony w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem lokalnych ograniczeń środowiskowych.
Grupa D - tereny o niekorzystnym wpływie na środowisko.	Obszary o najwyższym poziomie presji środowiskowej, związane z przemysłem, infrastrukturą i działalnością wydobywczą. Charakteryzują się niskim udziałem terenów biologicznie czynnych, wysoką emisją zanieczyszczeń, hałasu i drgań, ryzykiem awarii oraz trwałym przekształceniem krajobrazu. Oddziaływanie często wykracza poza granice inwestycji i może negatywnie wpływać na zdrowie mieszkańców i wartość nieruchomości. Tereny te wymagają szczegółowej kontroli planistycznej, stosowania technologii ograniczających emisje oraz tworzenia stref buforowych. Ich rozwój musi być ściśle regulowany i zgodny z wymogami ochrony środowiska.